

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaelbaer van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 4-30
Voor den buiten „ 4-75
Voor 't vreemde „ 2-25
Per maand voor de stad alleen . . . 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

JANUARY 1862.

De Konvoijen met een * geteekend, zyn Expressreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen.	5-00	8-55**
Brussel, langs Denderleeuw.	7-00	11-50
Mechelen, Antwerpen.	5-00	8-55**
Lier.	5-00	2-20
dendermon.	5-00	7-00
Aelst.	7-00	11-50

Lokeren.	3-00	7-00
Nin., Geerdshb. Less., aeth.	7-00	1-25
Brugge, Oostende.	6-15	9-15
Kortryk, Moskr., doorn., Ryss.	6-00	9-20
douai, Atrecht, amiens, Parys.	6-00	9-20
Kales.	6-00	9-20
Bergen, Quievrain.	7-00	1-25
Manage, Charleroi, Namen.	7-00	1-25
Leuven, Thienen, Luik, Verv.	5-00	8-55**
Landen.	5-00	8-55**
Keulen, Aken.	5-00	8-55**
Gladb., duss., Cref. Ruhrort.	8-55*	

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen	6-20	9-00**
Van Antwerpen naer Gent	6-50	8-50**

EECLOO.

Van Gent naer Eecloo.	8-35	2-50
Van Eecloo naer Gent.	7-00	12-15

VAN GENT, LANGS AUDENAERDE, OP SAINT GHISLAIN.

Van Gent, langs Audenaerde, naer St. Ghislain.	6-25	9-50
Van St. Ghislain, langs Audenaerde, naer Gent.	5-20	7-00

Algemeen Staetkundig Overzicht van het jaer 1861.

De gebeurtenissen van het verlopen jaer, hoe somber, voorspellen nog ergere gebeurtenissen. Werpen wy een oogslag op het verledene, een' blik in de toekomst.

In Frankryk huichelt men steeds met de vryheid. In der wezentlykheid heerscht daer de Caesar alleén: sluw en wilkeurig als Tiberius. Hy is de arglistige, verdokene vyand van alle zedelyke onafhankelykheid en alle zedelyk gezag: dus van katholykdom en persoonlyke vryheid. De drukpers is byna gansch in, geheel en al onder zyne hand. Hy regeert niet enkel; hy bestuurt: hy is de arm en de ziel van Frankryk.

De rampen die hy over Italie neerstortte, en die er voortdurend woeden, putten de levenskracht en de laetste hulpmiddelen der ongelukkige bevolking uit. Men ziet het te duidelyk, helaes: door de gewetenloosheid van het piemontesche Bestuer, en de zwakheid van Koning Frans II, moest het Schiereiland door eenen noodlottigen, alverdelgenden, moorddadigen burger-oorlog geteisterd worden.

De bloedzuchtige overheerscher handhaeft zich nauweliks nog, door den steun van Frankryk en Engeland, in de gewesten, waer hy verraderlyk inviel, die hy snood binnenpalmde, en die hem verfoeljen; hy verbrandt, verwoest, vermoordt onbermhartig, en de klaegstem der wreed onderdrukte bevolking, van het schandelyk geschonden Regt, van de vertrapte menschelykheid wordt nergens verhoord!

In Oostenryk worstelt het regtmatic, maar door den omwentelings-geest overdreven, gevoel van nationaliteit tegen de grondwettelyke, doch min of meer reeds centraliserende strekking van het Bestuer.

Pruisen's koning weigert nog aen het fransche lokaes te byten. en zich tot een' duitschen Victor-Emmanuel te verlagen.

In Zweden en Noorwegen, zelfde onverdraegzaamheid, als vroeger, tegen de katholyken.

De Rus martelt voort het sedert eene eeuw door hem zoo hard geteisterde Polen. Vergeefs, op het verdrag van Weenen steunende, vergt het de vryheid van zynen godsdienst en zyn volkdom. De overheerscher verklaert zelf, door zyne volhardende dwingelandy, zyn oneerlyk verworven vorstelyk regt verbeurd.

Turkye hangt nauweliks nog aeneen, tot behoud van het europische evenwigt, maar is toch veroordeeld om uiteen te vallen; dus ook het insgelyks door burgerkryg geteisterde China.

In Amerika woedt byna alom de burger-oorlog. Zoo als wy voorzeiden: de Bond der Vereenigde Staten is vaneen gescheurd. Noord en Zuid miskenden er gelykelyk de men-

schelykheid; zy boeten nu voor hunne trots en zelfzucht. Bejegende, en acht nog het Noorden de Zwarten wel beter, dan het Zuiden?

De noord-amerikaensche Republiek is tevens met eenen hardnekkigen oorlog tegen Engeland bedreigd. Groot-Brittanje neemt de gunstige gelegenheid waer der schennis van de onzydige vlag, om zyne koloniale en handels-belangen te beschutten.

Gave God, dat al die verwickelingen in Noord-Amerika, de afschaffing der Slaverny, en de eerbiediging van het eigendom-regt op zee, ten gevolge hadden!

Spanje herwint eenigen roem in Afrika; eene volksplanting te St. Domingo.

Frankryk daegt voorts het kleine Zwitserland uit; het dwingt Europa, in vredestdyd op oorlogsvoet te blyven. Het bereidt zich voor, om zyne gewaende natuer-grenzen te heroveren.

Wat al gevaren dan voor der toekomst; gevaren die, van over zee, van uit den Oosten, van uit Italie, ook Belgie bedreigen! Ongelukkig is ons partydige, verfranschte ministerie niet in staet, de gevierde samenkomst der koningen van Noord- en Zuid-Nederland behoorlyk ten nutte te maken.

De omwenteling is dus op het aerdryk ontketend; de oorlog woedt ginds en dreigt hier: dat God ons dierbaer Vaderland, de menschheid behoede!

B. C.

ZALIG NIEUW-JAER.

Zie daer den wensch, dien men heden door iedereen hoort uitbrengen: ouders en kinderen, bloedverwanten vrienden en kennissen, meesters en werklieden, wenschen elkander deze week, onder groot en handdruk, een « Zalig Nieuwjaer! »

Zelfs vrienden en vyanden, voor eenen oogenblik zich naderende, spreken die woorden.

Maer, hoe velen hebben dien wensch slechts op de lippen, zonder hem in 't herte te meenen. Hoe velen die niet eens weten of gevoelen, wat hy beteekent!

En toch is die wensch zoo schoon en zoet; zoo grootsch en verheven. Die wensch bevat in zich al wat er noodig is om de wereld gelukkig te maken....

't Zalig Nieuwjaer is de eendragt en broederlykheid in de familiën, in de maetschappyen. En, helaes! in hoe veel huisgezinnen heerschen de twist en tweedragt: noodlottige gevolgen van een ordeloos of zedeloos leven!

In hoe veel maetschappyen wordt het zaed der verdeeldheid gestrooid door afjonstige vyanden, ten einde den boom te beletten van goede vruchten te dragen!

't Zalig Nieuwjaer is de vrede en goede verstandhouding tusschen de verscheidene volkeren. En hoe donker blyft de horizon in Noord en Zuid, in Oost en West! De landen, die het meest op beschaving en verlichting, op voortgang roemen, staen gereed, of bereiden zich tot den bloedigen oorlog: de yselykste der plagen nie dewelke het menschedom gestraft kan worden!

't Zalig Nieuwjaer is de heerschappy van regt en regtveerdigheid op deze wereld: en hoe veel onregt ziet men dagelyks gebeuren; hoe menigmael ziet men de stille deugd verdrukt, gelasterd en veracht; — den listigen booswicht vereerd, geprezen en verheven!

't Zalig Nieuwjaer besluit in zich de verbetering van het lot der werkende standen; van hen die het levensonderhoud aen de samenleving verschaffen; die de stevige spil zyn, waerop de maetschappelyke ladder zich moet bewegen.

En wat wordt er gedaen voor de verbetering van den toestand der werkers? Helaes! behoudens eenige weinige uitzonderingen, worden ze beschouwd als de paria's der maetschappy; zy worden behandeld als verworpeningen, gedoemd om met duizenden hunne krachten af te matten ten dienste en ter verryking van eenige uitverkooenen....

Men maekt wetten, en men rigt geldverslindende legermagten in, ter bescherming en beveiliging van de bezittingen der ryken en magtigen dezer aerde. Doch wat doet men ter beschutting van het eenigste bezit des arbeiders: van het Werk?

Waarom blyft de geest onzer Grondwet, die wil dat alle Belgen gelyk zyn voor de wet, eene doode letter voor den werkman, voor al wie niet door 't lot gezegegend is? Waerom is de werker geen kiezer en niet kiesbaer voor de vertegenwoordiging des Volks in gemeente, provincie en Wetgevende Kamers? Waerom delft hy het onderspit in de vorming der Werkregtersraden? Waerom bespiedt en belemmert men de vergaderingen der werklieden, waerin hunne hoogste

ZAEK DER ZWARTE BENDE.

MOORDERYEN EN DIEFTEN,

IN DE ARRONDISSEMENTEN CHARLEROI, NYVEL, DINANT EN NAMEN.

AKT VAN BESCHULDIGING.

2^e YERVOLG.

Galant bewoonde alleen een huis met zyne meid; en den zondag 8 maart 1857, om half acht's avonds, zag hy twee mannen binnen komen, die hem vroegen of hy reepen te verkoopen had. De meid antwoordde hun dat haer meester er geene had, en de twee onbekenden gingen heen; maer weldra kwamen zy met andere mannen terug. Zy wilde dan in de buert om hulp loopen, maer zy werd teruggestooten door eenen kerel, die in den gang stond. Een andere, om te beletten dat zy zou roepen of door het venster vlugten, wierp haer omver en drukte haer de hand op den mond. Eindelyk haer meester, die haer wilde verdedigen, werd door eenen derden neêrgevoeren, die hem de knie op de borst en een mes op de keel zette, terwyl men den gryzaerd uit zynen paletot den zak rukte waerin hy zyne sleutels stak. Deze dubbele aanval had echter geen uitslag, omdat de kreten der meid, die zich bleef verweeren, de dieven op de vlugt dreef.

De daglooners Piro en Lorge, beiden van Namen, kwamen voor dit feit voor de assisen. Eerstgenoemde, die vroeger zestien veroordeelingen had ondergaen voor mishandelingen, braek van afsluiting, aenslagen op de eerbaerheid en voor slagen op zyne moeder, werd den 21 april 1857 veroordeeld tot levensdurenden dwangarbeid, op de verklaring van den gryzaerd, die geloofde hem te herkennen, en van de dienstmeid die hem stellig herkende. Lorge werd integendeel vrygesproken; maer weldra twyfelde men aen de pligtigheid van zynen medebeschuldigde, en Piro werd den 27 maart 1858 op vrye voeten gesteld, ten gevolge eener volledige koninglyke genade.

Boucher verklaert heden dat die pooging tot diefte begaen werd door hem, zyn broeder Filip en door August en Jozef Leclercq. Wy vinden inderdaad die bekentenis in een verhoor van 2 oogst, ten gevolge waarvan de raedkamer der regtbank van Namen afgezien heeft van de vervolging

uit hoofde van de gemeenschap die er bestond tusschen deze nieuwe misdaed en de andere feiten aen den instruktoregter van Charleroi onderworpen. Ten andere August bekennt zich op de dienstmeid geworpen te hebben, terwyl de Crollé den meester aengreep, en de Crollé bekennt zulks. August voegt er by dat een zynen medebeschuldigen hem zekeren dag het huis van den houtkoopman had aengeduid, en dat hy eens dit huis was gaen bezichtigen met Filip Boucher, die zulks ook bekennt.

Jozef, van zynen kant, de verklaringen van J. B. Boucher bevestigende, voegt er by dat hy en Jan-Batist, de eersten by Galant zyn binnengegaen, om te vragen of hy geene reepen te verkoopen had; hy voegt er zelfs met eene merkwuerdige onbeschaamdheid by, dat de gryzaerd hun, terwyl hy met hen klapte, al lachend gevraagd had of zy soms geene dieven waren. Filip Boucher bekende eindelyk zyne deelneming aen de misdaed; hy beweert zelfs dat Alexander ook meêgedaen heeft; maer Alexander en de dry anderen loochenen dit stellig, hoewel de houtkoopman en zyne meid vyf kwaaddoeners aen de gendarmercy aengeluid hebben.

N. 5. Orbaix (Nyvel), 30 juny, 1 July 1857. — Aug. Leclercq, F. Boucher. De diefte van Waret-la-Chaussée, die van Montigny en de pooging te Jambes waren, voorop tusschen de Bouchers en de Leclercqs ontworpen geweest. Maer wy ontmoeten meerwerf andere dieften, waer er geene voorsprak bestond, toen de daders zich zonder bepaeld doel op weg begaven, en onder weg roofden wat zy by den eene en den andere vonden. Wy hadden hiervan een eerste voorbeeld te Mellery, arrondissement Nyvel, by die diefte in eenen kelder, bekend door den ouden oom en door August en Jozef Leclercq; nog een ander voorbeeld in de diefte te Orbaix, zelfde arrondissement, op den zolder en ten nadele van Andries Louis, in den nacht tusschen 30 juny en 1 July 1857.

Het venster van dien zolder bevond zich op 4 meters hoogte, en de dieven waren er in geklommen. Zy hadden daarna de houten staven uit het venster gerukt, en van den zolder twee hespen en een stuk spek, 70 manshonden, twee of dry vrouwenhonden, twintig paar grove linnen bedlakens, eene laken broek, een halster en een stygbeugel gestolen. Zy hadden ook den halsband van eenen hond, dien zy op den koer gevonden hadden, afgedaen.

Deze diefte, waarvan men de daders niet kende, wordt nu bekend door Filip Boucher en Aug. Leclercq. Filip verklaert dat hy met August uitge-

gaen is om eene tournée te doen; te Orbaix aengekomen, gingen zy in eene herberg naby de kerk. August is met eene ladder op den zolder geklommen, waer hy twee hespen, een stuk spek, kleederen en hemden gestolen heeft.

Hy spreekt ook van eenen jongen hond die August op den koer volgde, maer hy voegt er by dat August den hond niet wilde meenemen, omdat hy de ooren gesneden was. August bekennt dit, maer zegt dat de diefte zich bepaalde by twee hespen en eenige oude hemden. August voegt er echter by dat zy een peerd op eenen stal wilden nemen om er zich van te bedienen by het naer huis keeren; maer zy moesten hiervan afzien, omdat het peerd sloeg en beet. Zy hadden dus blykbaer eene zware vracht te dragen, en de eigenaer van het peerd, die om elf uur des avonds gedruisch in den stal had gehoord, had er twee mannen zien uitkomen, maar bevond niet dat zy iets gestolen hadden.

August Leclercq en Filip Boucher hadden, gelyk wy gezien hebben, in 1856 deel genomen aen de gewichtige dieften van Waret-la-Chaussée en Montigny. Wy vonden ze vervolgens te Orbaix en te Jambes, in de eerste maanden van 1856, en wy vinden ze nog by eene andere diefte in de maand september, met Jozef en Alexander Leclercq, hunne oude medeplichtigen.

N. 6. Grand-Leez (Namen), 15-14 september, 1857. — Filip Boucher, Aug. Leclercq, Jozef Leclercq, Alexander Leclercq.

Filip Boucher had inderdaad vernomen dat zekere Jan-Batist Lois, te Grand-Leez, met eene zeer ryke vrouw getrouwd was. Hy had er August en Jozef Leclercq van verwittigd, en den 15 september 1857, om acht uur des avonds, op 't oogenblik dat vrouw Lois, alleen 't huis zynde, de buitendeur wilde sluiten, werd zy aengegrepen, ongeworpen en op den grond gehouden door twee mannen, de eene lang, de andere kort, terwyl andere mannen haren koffer openbraken, en dertig francs in vyffrancstukken, eenig ander geld, twintig lynnwaden manshemdens enz., mede namen.

Een harer anderens hield haer by het hoofd en de andere by de keel, dreigde haer te vermoorden indien zy om hulp riep, en deze bedreiging was des te ernstiger, daer Boucher, een geladen pistool in den zak had. Dit pistool behoorde aen Jozef Leclercq, die het hem overhandigd had alvorens in het huis te treden; maer Boucher heeft het daarna, op 80 meters afstand verder, verloren op eenen akker, waer men het des anderendaags gevonden heeft. Beiden bekennen die feiten. Jozef bekennt ook vrouw Lois neêrgelegen, en haer by het hoofd gehouden te hebben, terwyl Alexander

belangen bepleit worden, terwijl hunne meesters gerustelyk zich vereenigen, om hun eigene belangen gezamentlyk te doen gelden? Waerom zorgen landsbestuer en wetgeving ook niet voor de handhaving der regten van de werkende klasse; voor de verhooging van hun dagloon, terwijl zy zich bezig houden met de verbetering van den toestand der ryk-betaelde ambtenaers en Staets-bedienden uit hoofde van de verschrikelyke duerte der levensmiddelen?.....

't Zalig Nieuwjaar is het Ryk der Broedermin en Liefdadigheid; het Ryk Gods op der aerde, gelyk het in ons dagelyksch gebed van den Heer wordt afgesmeekt; gelyk het door de engelen werd verkondigd aen de menschen van goeden wille, by de geboorte van den Verlosser der Wereld, die by werklieden wilde geboren worden om het werk te verheerlyken; om het ware geluk op deze wereld te brengen.

Geve God, dat wy eenmaal dat zoete genot, die vrede en liefde, uit regt en broedermin geboren, mogen genieten. Dan, ja, zal onze aerde een hemelsch paradijs, en het geluk des menschedoms voltrokken zyn; dan zullen wy elkander, onder warmen handdruk, mogen zeggen: « Vriend, broeder! zie daer het ZALIG NIEUWJAER! »

HET WERKVERBOND.

Het WERKVERBOND treedt heden den derden jaergang in van zyn bestaan. Hoe jeugdig nog in de dagbladpers, mag het zich toch verheugen in het goede, wat het reeds heeft mogen stichten, en het durft gelooven, aen zynen titel getrouw te zyn gebleven.

Immers, hoe wel sinds de maand augusty des verleden jaers in het licht verschenen als de eigendom eener enkele maatschappy, die der GENTSCHEN WERKTUIGMAKERS, heeft het WERKVERBOND geen oogenblik opgehouden de regten en belangen van al de ambachten en stielen, en vooral die der talryke fabriekwerkers, uit alle magt te verdedigen.

Alle gegronde klagen en reklamen der werkende klassen vinden gereedelyk plaats in de kolommen van dit weekblad, en ieder werkman die een goed of nuttig gedacht heeft, in zyn eigen belang of in dat zyn medebroeders, mag zich tot het WERKVERBOND rigten, om hetzelfde kosteloos aen 't licht te brengen.

De maatschappy der GENTSCHEN WERKTUIGMAKERS heeft voor doelwit de verbetering van 't lot der werkende standen door onderwys en verlichting; door de kennis hunner regten en pligten; door eendragt, liefde en verbroedering. Hier voor heeft zy dit weekblad gesticht, niet alleen ten dienste harer eigene zeer talryke leden, maar ook voor alle andere ambachten, stielen en bedryven.

De kleine burgery en de neeringdoende personen vinden in het WERKVERBOND even eens eenen vurigen verdediger hunner belangen.

De Maatschappy der GENTSCHEN WERKTUIGMAKERS, durft derhalve verhoppen, dat al de personen van haer bedryf zich in haren schoot vereenigen, om mede te werken tot het groote doelwit wat zy beoogt.

Zy durft verhoppen dat hare broeders geen gehoor zullen geven aen de stem der verleiding, aen de bedriegelyke redeneringen der vyanden van het volk, die in den donker yverig bezig zyn om de werkers-vereenigingen te ondermynen; om de arbeidende klassen in den staet van vernedering en maatschappelyke onmanbaarheid te houden.

Zy durft vertrouwen, dat ook de andere werkers-

maatschappijen, in hun eigen, wel begrepen belang, het weekblad 't WERKVERBOND zullen ondersteunen, niet alleen door abonnementen, maar ook door hunne persoonlyke medewerking voor al wat hun ambacht of hunnen stiel aengaet.

De GENTSCHEN WERKTUIGMAKERS durven zelfs de verwachting koesteren, dat alle welmeenende vrienden van 't volk en der werkende klassen, ja, de nyveraers en meesters zelve, het nut en belang van dit weekblad zullen inzien, en dat ze het zullen aenmoedigen en ondersteunen in de hem opgelegde taak van onderwys, beschaving en veredeling van den werkman, door de imboezeming zynere regten en pligten.

Aldus zullen wy te samen de verbetering van aller lot kunnen bewerken door den vreedzamen voortgang.

Aldus zullen de vriendschap en toegenegenheid heerschen, niet alleen onder de werklieden zelve, maar ook tusschen meesters en onderhoorigen.

Aldus zullen de vrede en eendragt groeijen en bloeijen en heilryke vruchten dragen; want, waer liefde en regt heerschen, worden tweedragt en geweld onmogelyk.

De Redaktie.

Het jaar 1861 is, even als het voorgaende, een jaar van reklamen, van kloppen en vragen geweest; maar nog altyd zweept men onzen handel met douanen-plagen; nog altyd wordt onze scheepsbouw belemmerd; noch vruchteloos vragen wy nieuwe gemeenschappen, om de ruinerende konkurrencie staende te houden.

Te vergeefs: men heeft ons geantwoord met doode en onvruchtbare muren en wallen; met dreigende kanons; met vernielende kasteelen: men slaet ons met onregtvaardige dienstbaerheden, en boven dat alles, wat valt, blyft liggen; wat afbrandt, blyft puin: — zie daer onzen voorspoed, welke echter op ieder oogenblik, in de hooge raedzalen, geroemd en gewierookt wordt.

Als de handel kwynt, groeijen er ook voor den burger en den werkman geene bloemen van welvaart: het werk was dan ook niet altyd druk; het eten bleef verschrikelyk duur; het dagloon verhoogde niet in evenredigheid. In zyn geheel genomen, was 1861 voor ons geen gouden jaar, en echter is dit jaar, wy herhalen het, nog gelukkiger geëindigd, dan wy het in den aenvang hoopten.

Toen immers dacht men niet anders, of Napoleon zou andermaal de lont in het poer werpen, en Europa in vuer en vlam zetten: wy hebben eventwel niets gehad dan vorstelyke samenkomsten, schynbaar zonder politiek doel; vorstelyke jagten, feesten, danspartijen en eetmalen, zonder twyfel om het hoofddoel nog beter te verbergen; protestatien voor vrede, vriendschap en broederlykheid.

Doch middelleryl bewapenden zich Engeland en Frankryk, en bouwden oorlogs-bonken; de oorlogs-geest zocht en vond nieuwe werktuigen om de menschen, des te zekerder en in massa, te vermoorden. Midderwyl vleide Napoleon den gemeenen soldaat door met hem te gaen dansen, als wilde hy zyn leger voorbereiden op den grooten dooden-dans, die eens in Europa zal aengevangen worden.

Zoo in twyfel, angst en hoop, hebben wy het jaar 1861 doorworsteld: — zal het volgende, het nieuwe, dat ons altyd lachend en vriendelyk te gemoet treedt, beter zyn?

Indien onze wenschen verhoord wierden, men zou die ydele twistery over klerikaal en liberaal naer de maen blazen, ministers en representanten nemen, die de Grondwet in haren wezentlyken geest uitvoerden, die ons niet met gevloekte servituten, met hatelyke oorlogs-lasteu, met willekeurigheden van allen aert, zoo in 't civiel, geestelyk als militair, kwamen slaen, en die ons alzoo uitwendig zwak maken, door ons inwendig te verdeelen. (Antwerpsch Handelsblad)

Nieuwjaerswensch voor 1862.

Lieve lezers hier en daer, — 'k wensch u een zalig nieuwe jaar. — Ik wensch, in Frankryk, aen Sloekop, — een goede dikke sterke strop, — aen Fikkemane van Turyn, — wensch ik meer waarheid, minder schyn. — Den vorst van Weenen wensch ik ras, — een hoop met

schyven in zyn kas. — Dit waer, zoo heeft men my gezegd, — voor de Metalen ook niet slecht. — Dan wensch ik, aen den grooten Turk, — aen zyne schatkatk geen schurk. — Den Czar den Russen wensch ik gauw, — wat minder wreedheid in Warschauw. — Ik wensch aen onzen buer, den Pruis, — wat min verwaendheid by hem 't huis. — De koningin van Engeland. — wensch ik 't behoud van haer verstand. — Wat wensch ik nog? Ik wensch.... ha ja, — den vreden in Amerika. — Dit is voor 't buitenland genoeg; ik kom in België terug. —

Ik wensch op eene goeije manier, — wat meer verstand aen mons Rogier; — wat min gezwets, wat minder waen, — zou hem waerachtig beter staen. — Ik wensch, dit zeg ik zonder schroom, — een vlaemschen geest aen Peerenboom; — dat hy niet, lyk de laetste mael, — den rug keer aen de vlaemsche taal. — 'k Wensch aen den viezen meester Tesch, — eene degelyke les; — ik wensch hem de overtuigenis, — dat onregt nooit geen regt en is. — Ik wensch aen 't waeltje Freer Orban, beleefst te zyn, als hy maer kan. — Maer 'k wensch nog meer, dat hy al gouv, — de lasten wat vermindren zou. — Aen Stichel zynen krollebol, — wensch ik pommaden, eemers vol. — Wie weet wat ik baron Chazal — nu voor het laetste wenschen zal? — Den formidabelen baron, — wensch ik een Warendorfs kanon; — maer niet van yzer of metael, — gelyk die van den luikerwael; — maer wel van blek of ook van zink; — dat is voor hem het beste dink. — Daer zal hy, dit zou ik vermoen, — de menschen toch geen kwaed meê doen. — En jaegt hem dan uit uwe stad, — met zulk een blek al aen zyn gat. — Ten minsten waren wy, verdost! — van deze fransche rat verlast. — Misschien was 't ook, van toen af aen, — met Antwerps nederlaeg gedaen; — en hief zy haren trotschen kop, weêr boven hare rampen op. — Dit is, o lezer, beste mensch, — het geen ik den ministers wensch.

De Antwerpsche Grondwet zegt het volgende Nieuwjaers-dicht:

Slaen wy het verleden open,
Van het jaar dat gaet verloopen,
Dan zien we alles somber, zwart:
Alle weken, alle dagen,
Bragten hunne nieuwe plagen,
Gaven stof tot nieuwe smart

Schier in alle werelddelen,
Ziet men de onrust meester spelen;
Nergens woont nog stille vrêe;
't Oproer broeit in alle staten;
God heeft wis den mensch verlaten,
Of de duivel speelt er meê.

In Italie blyft het gisten.
Broedermoord en broedertwisten,
Zyn aen 't order van den dag.
Dit begint my te verdrieten,
'k Zie niet geerne bloed vergieten,
'k Wou dat 'k er een eind aen zag.

En de rakker uit den Louver,
Heerscht nog voort aen Tiber's oever,
En bedreigt het Vatikaen;
Maer ons Heer zal hem wel spreken:
Wie zyn hand daeraen wil steken,
Brandt er vast zyn vingers aen.

Rusland plaegt die arme Polen,
Pruissen zit op heete kolen.
In Turkye riekt het vuil,
Want de keizer heeft geen schyven,
En de vriend met al zyn wyven,
Zit te kyken als een uil.

Engeland wapent zyne schepen;
Jankie-broer heeft zich vergrepen.
Aen de schending van den Trent;
In het noorden, in het zuiden,
Hangen dreigende onweersbuijen:
't Is een haspel zonder end.
Zwart en somber is de hemel,

heeft; zy bekennen alle vier, eindelyk, deel genomen te hebben aen de misdade die ons bezig houdt.

Josef bekent namelyk, den oudsten der twee Hannecart's onder zyne dekens gehouden te hebben, terwijl de anderen handgemeen waren met zyn broeder; 't is dus Josef die hem by de keel gegrepen heeft.

Alexander Boucher en Leclercq bekennen, langs hunnen kant, het geld te zyn gaen nemen in de stoof en in de kleerkas; Alexander meldt ons zelfs dat hy Boucher hierby lichtte, zich bedienende van eene keers, welke zy by zich hadden. August is dus de eenige die den jongste Hannecart in zyn bed heeft kunnen houden; terwijl Josef den anderen by de keel hield, en dat Boucher en Alexander zochten om hun geld te ontdekken.

Hy is dus de eenige die hem door doodsbredreigingen de aenduiding heeft kunnen doen geven van de plaats waer dit geld verborgen lag; de eenige eindelyk die hem by de keel heeft gevat by de intrede in de kamer, en die hem met een pistoolschot en eene messteek bedreigd heeft; want Victorien Hannecart, wy hebben het gezien, schryft al die feiten aen een zelfden persoon toe.

Boucher bekent overigens, dat het august is die den jongsten der broeders heeft vastgegrepen, op den oogenblik dat zy hem aen de deur zynere slaepkamer vonden. Ook bekent hy het huis aen zyne medeplichtigen aengetoond te hebben, en zelf gegaen te zyn onder voorwendsel er brillen te gaen verkoopen of verwisselen, en in de keuken een oud uerwerk gestoort te hebben, dat later gebroken is en dat hy verkocht heeft by een horlogiemaker der bovenstad te Charleroi.

August bekent eindelyk, op zyne beurt het huis der gebroeders Hannecart te zyn gaen bezoeken, onder voorwendsel hun hooi af te koopen. Alhoewel zy dry duizend francs te Erpion gestolen hadden, gingen zy er nog zoo veel nemen zes wekere nadien, in eene andere gemeente van het arrondissement Charleroi.

N.° 8. Gerpinnes (Charleroi.) 25 november 1837. — J. Boucher, August Leclercq, J. Leclercq, Alex. Leclercq.

De echtelingen Mantia, die te Thuin woonden, hadden een buitengoed te Gerpinnes. Een man van vertrouwen bragt er in den winter den nacht door; maar hy had er den nacht van 2 tot 3 november niet geslapen, omdat hy's anderendags zyne kerkelyke pligten wilde vervullen.

Wordt voortgezet.)

haer de keel toeneep, wat Alexander ook bekent.

Josef verklaert eindelyk zich het hoofd bedekt te hebben met eenen rok, welken hy op een stoel gevonden had, en welken hy in het veld geworpen had toen hy naer huis keerde; maar uit de uitleggingen van vrouw Lois blykt dat de rok in kwestie, op eenen stoel gevonden, wezentlyk een kleed van zwarten orleans was, en dat dit kleed inderdaad by haer verdwenen was.

Volgens de rol, welke Josef en Alexander Leclercq zich toeschryven, is het blykbaar dat de hemdens, de broek, het geld enz., zyn moeten gestolen worden door Boucher en door zyn broeder August. 't Is ook wat Boucher bevestigt, alhoewel August beweert nooit den voet in huis gezet te hebben, en zich bepaald te hebben naby de deur op loer te staen. Boucher erkent overigens dat de diefte heeft plaats gehad op zyne aenduidingen, en dat hy zelfs eenigen dagen te voren het huis was gaen verkennen met Josefen August Leclercq.

De gendarmery had die misdade bevestigd door een proces-verbael van 16 september, en de onderzoeksregter van Namen ging den 18 naer Grand-Leez. Hy had te Gembloux doen zoeken naer Filip Boucher welken men vermoedde deel genomen te hebben aen die diefte en welken hy wilde konfronteren met vrouw Lois. Maar die vrouw welke in hem gelykenis vond met een der dieven, onder opzigt van aenzigt, gestalte en stem, had echter twyfel, uit hoofde van de kleine knevels welke hy alsdan droeg. Het was dus tamelyk moeijelyk om Boucher gevangen te houden op dergelyke gelykenis, des te meer daer eene huiszoeking, den zelfden dag by hem gedaen, geen uitslag had opgeleverd. Maar Boucher had niettemin voor de gevangenis gevreesd.

Hy geloofde zich geklampt, zooals hy zegde tot de gendarmen; ook ontmoeten wy hem niet meer in de andere dieften van het arrondissement Namen. Hy is zelfs meer dan een jaar gebleven zonder de hende te vervoegen, wyl de vyftien andere dieften, welke hy met dezelve begaan heeft en waervan wy verder zullen spreken, maar herbeginnen te rekenen van 25 november 1838, terwijl de diefte van Grand Leez plaats had gehad, zoo als wy gezegd hebben, in den nacht van 15 tot 14 september 1837.

N.° 7. Erpion (Charleroi) 15-16 september 1837. — J.-B. Boucher, August Leclercq, J. Leclercq, Alex. Leclercq.

De Leclercq's hadden niet de zelfde vermoedens opgewekt te Grand Leez en in de naburige gemeenten; vinden wy ze's anderendags weder by

de gebroeders Hannecart, te Erpion, arrondissement Charleroi, met J. B. Boucher, het opperhoofd der bende.

De gebroeders Hannecart waren de eene 74 en de andere 70 jaren oud. Zy gingen door voor ryk, en Boucher was hun zekeren dag te huis een bril komen verkoopen. Hy had daarna hun huis aengeduid aen August Leclercq, die er zelf gegaen was om hooi te koopen. Maar hy had meer de plaatsen nagezien dan de koopwaer, zooals de gebroeders Hannecart ons melden; zelf was hy in hunne keuken zyne pyp komen aensteken, zonder hun te vragen of hy het mogt doen en of hy vuer zou gevonden hebben.

August en Boucher kenden volkomen het huis als het door hen, door Josef en door Alexander Leclercq in den nacht van den 15 tot 16 september 1837 werd aengerand. Zy drongen er alle vier in, rond 1 uer's morgens, door het venster van de vestibuel kruipende en vier ruiten uit het venster nemende. De gebroeders Hannecart sliepen vast; maar Jan-Jacob, de oudste van beiden, werd weldra gewekt door talryke slagen op het hoofd. Victorien, zyn broeder, die zyne kamer langs den anderen kant der vestibuel had, ontwaakte op zyne beurt en stond op om te gaen zien wat er gebeurde, maar hy werd by de keel gegrepen en bedreigd met een pistool of eene messteek, als hy de minste beweging maakte. Daer bevond hy zich tegenover dry mannen, waervan de eene inderdaad gewapend was met een mes dat hy hem op de borst zette.

Victorien werd daarna in zyne bedlakens gewikkeld, en hy die hem by de keel gegrepen en hem met eene messteek of een pistoolschot bedreigd had, deed hem voortdurend doodsbredreigingen, als hy hun niet al zyn geld gaf. Denkende dat zyn leven in gevaer was, gaf Victorien Hannecart hem de aenduidingen welke hy eischte, en de twee anderen gingen seffens een duizendtal franken halen in de lade eener kleedkas, en ongeveer twee duizend franken in goud en in vyffrancstukken, in de stoof eener naburige kamer. Terwyl die feiten voorvielen langs eenen kant der vestibuel, werd de oudste der gebroeders Hannecart, langs den anderen kant, onder zyne bedlakens gehouden door een man die hem geene bedreigingen heeft gedaen, maar hem by de keel hield zoodat hy niet kon schreeuwen.

De dieven hadden overigens geen spoor gelaten, dat hun zou hebben kunnen doen kennen, maar zy hadden in een naburig veld een pistool gelaten, geladen met vier chevrotines; Alexander Leclercq dacht dat August Josefen hunne pistolen op zak hadden; hy voegt er zelfs by dat een hunner zyn pistool aen Boucher, gegeven had, maar dat Boucher het verloor n

Links en regts vol boos gewemel;
Tegenspoed heerscht overal,
Overal ontmoet men plagen,
Wy zyn ook al mée geslagen,
Want by ons, daer heerscht Chazal.

Batteryen, forten, vesten,
Goudverslindende oorlogsnesten,
Voor een volkje zoo als wy?...
Altyd groeiende budjetten,
Mager grooten, die zich vetten,
En, daer zyn wy neuter by.

Onze stad in rouw getogen,
Tranen in zoo veler oogen.
Ramp en onheil zonder grens
Vlammen die op lyken blaken....
Zegt my, geeft dit lust tot maken
Van een opgeruimden wensch?

Wenschen... Ach wat zou dit helpen?
Zal dit onze rampen stelpen?
Droogt dit heete tranen af?
Kan dit het verdriet genezen?
Geeft dit vaders weér aen weezen?
Roept dit dooden uit het graf?!

Vrolyk heeft myn zang geklonken,
Wenschen heb ik u geschonken,
Telkens zich een jaerkring sloot;
Thans voelde ik myn borst beklemmen,
En ik kon geen toon meer stemmen,
Die my bly van harte vlood.

Ik treed met geen blyde zinnen,
D' aangebroken tydkring binnen,
Wyl het jaer dat ons begeeft,
Zoo veel ramp en lyden telde,
En de Koningin der Schelde,
't Rouwfloers om de leden heeft.

Suffend zit ik dit te schryven,
En myn tranen wég te vryven,
Denkend aen zoo veel verdriet,
Dat thans wees en weduw lyden;
Neen, geen tyd is 't van verblyden,
Nieuwjaer, gy verheugt my niet!

'k Zal van avond, by 't verjaren,
Al myn kindren rond my scharen,
En hun zeggen: « Knielt en bidt...
» God die op de starrebogen
» Wandelt, en met alziende oogen,
» Op een troon van zonnen zit,

» Trof ons vreed met wee en plagen....
» Vout uw handjes, om te vragen,
» Voor het jaer dat open gaet,
» Dat hy rampen en ellenden,
» Eindlyk van ons af zou wenden,
» En zyn geesel rusten laet! »

Gaen wy zoo het Nieuw Jaer tegen,
Mooglyk laet zich God bewegen.
Hy, die 't harte peilt, door iet.
Van de minsten aller menschen,
Lacht met hunne dwaze wenschen,
Maer verstoot hun bede niet.

JAN VAN RYSWYCK

Engeland en Noord-Amerika.

Uit den samenhang der laatste berigten uit New-York en Washington, alhier ontvangen, blykt dat er meer hoop bestaat op eene mogelyke vreedzame vereffening van het opgerezen geschil tusschen Engeland en Noord-Amerika; doch er is nog niets gekend aengaende het antwoord, welk de President Lincoln aen het londener kabinet zal zenden op het britsche ultimatum.

Toen de stoomer de *Afrika*, die de laatste tydingen te Londen heeft aangebragt, den 20 december, de kusten van Amerika verliet, had de engelsche gezant te Washington, lord Lyons, het ultimatum nog niet overhandigd aen de Bonds-regering.

Lord Lyons is een behendig en voorzigtig diplomaet: hy heeft eerst willen zien, welken indruk de berigten uit Londen en Parys in Noord-Amerika op het volk en op de regering maken, alvorens een ja of neen te vragen.

Hy heeft daarin zeer wyselyk gehandeld; want, na het voor en tegen gelezen te hebben, is de opgewondenheid der Noord-Amerikanen tegen Engeland merkelyk gekalmd, en ook de dagbladen bepleiten de zaak op een veel bewaarder toon; eenigen drukken zelfs den wensch uit, dat men de Zuiderlyke kommissarissen zou uitleveren, byaldien Engeland zulks in beleefde woorden geweigerd zou hebben.

Ter Beurzen van Londen en Parys zyn de koersen der Staats-papieren gerezen ten gevolge dier meer vreedelievende tydingen: doch wy herhalen, dat alles in die zaak zal afhangen van het officiël antwoord des kabinetts van Washington op het engelsche ultimatum.

De paryzer *Presse* houdt in haar huidig ummer, op grond van geloofwaardige oorkonden, staende:

1° Dat het Kongres van Washington, na rype beraad-

slaging, besloten heeft dat de heeren Mason en Sidell geoordeeld zullen worden als opstandelingen tegen de lands-wetten; 2° Dat lord Lyons stellig bevel had ontvangen, den 20 december, ten 6 ure 's avonds, zyne reispassen te vragen, in geval de twee genaemde gevangenen niet op vrye voeten wierden gesteld,

De napoleontische Vryheid.

Er zyn nog menschen die, verblind door den bedriegelyken schyn eener ontzaggelyke krygsmagt, door de tooneelstreken eener listige politiek, in L. Napoleon den redder zien der fransche maetschappy, den handhaver der openbare orde, den man die de vryheid maer kortvleugelde voor 't geluk van land en volk, en persoonlyk naer den oogenblik verlangt om die vryheden terug te schenken.

Die goedseuidige menschen zullen nu eindelyk ook klaer gaen zien, en begrypen, dat geheel de staetkunde van den tweeden franschen keizer slechts een samenweefsel is van list en bedrog.

Een der geleerdste professoren en tevens een der uitmuntenste dichters van Frankryk, de heer Victor de Laprade had, eenige dagen geleden, een dichtstuk in 't licht gegeven, getiteld: *Les Muscs d'Etat*, een schoon poetisch gewrocht, waerin hy de keizerlyke en ministeriele broodschryvers scherp over den hekel haelt, en de onafhankelykheid en regtzinnigheid van den dagbladschryver wél verdiende hulde bewyst....

De heer Laprade is brutaal afgezet van zynen post als professor.

Het dagblad der stad Rennes, welk dat schoone dichtstuk had afgekondigd, ontving eene eerste waarschuwing.

Dit dagblad heeft nu de vryheid genomen, eenvoudig aen te merken, « dat de heer de Laprade eene zoo roemryke » faem geniet, dat hy gemakelyk weerstand kan bieden » aen den slag die hem getroffen heeft. »

Dit was wederom te stout gesproken!

De *Journal de Rennes* heeft eene tweede waarschuwing ontvangen, zoo dat het blad nu te kiezen heeft om afgechaft te worden, of wel stom te blyven als een visch....

Maer nu is er nog eene schoonere komede van napoleontische vryheid gespeeld.

De *Patrie*, vroeger gekend als een half officieel blad, en dat nog mededeelingen bekomt uit het ministerie! — De *Patrie*, een der meest verslaefde kruipers van het tweede keizerryk, heeft in een lof-artikel op Louis-Napoleon de vryheid genomen een woordje te spreken over hetgeen de keizerlyke Konstitutie in Frankryk nog te wenschen laet.

Halte-là! Vriend of vyand, aen die snaer niet te roeren! de keizer en de Senaet alleen mogen over zulke zaken spreken; en de dagbladen moeten ervan zwijgen, en mogen de voorhand niet nemen om verbeteringen aen de Grondwet voor te stellen.

Zie daer wat L. Napoleon's tolk, de paryzer *Moniteur* onbeschaemd durft afkondigen.

Men ziet derhalve, waerin de napoleontische vryheid bestaat: in leugens, listen en bedrog.

Te Bordeaux riep de tweede fransche keizer uit: *l'Empire c'est la paix!* en hy heeft noodeloos en nutteloos duizenden en duizenden menschenlevensgeslagtofferd voor den Malakoff-toren op Sebastopol; hy heeft noodeloos en nutteloos het bloed van duizenden en duizenden goede soldaten doen vergieten te Solferino en Magenta, en Frankryk in zoo veel duizend miljoenen schulden gedompeld, dat het dezelven nooit zal kunnen betalen.

En wat heeft het land erby gewonnen? Eenige honderden schouwvagers en marmotten-mannen in Savooijen!.....

Bevreesd voor de openbare denkwyze beloofde Louis Napoleon onlangs, by plegtig manifest, dat hy meer vryheid verleenen zou aen de dagblad-pers, die geheel gehoeid en vernederd ligt in dat zoo trotsche Frankryk.

En zoo haest een schryver of dagblad, al ware het een zyner eigene verslaefde pen-lakeijen, slechts het woord vryheid of Grondwet durft uitspreken, wordt hy brutaal van zynen post ontzet, en het dagblad wordt verboden.... Zie daer de napoleontische vryheid!

Al langer zoo erger!

Wy lezen het volgende schandelyk en inderdaed ongehooflyk feit in den *Economiste belge*:

« De inbruikmakingen op de wet vermeerderen in ons land op eene jammerlyke wyze. Zie er hier weer eene, die door zoo vele aenstootelyke omstandigheden omringd is, en by de agenten der overheid van zulk eene grove onbeschaeftheid getuigt, dat wy nog aerzelen er geloof aen te hechten, niettegenstaende het feit ons medegedeeld wordt door de meest geloofwaardige personen. »

» Zie hier het feit:

» Eene russische dame, behoorende aen eene familie van onderscheid, woonde te Uccle by Brussel. Haer man, van wie zy sinds eenigen tyd gescheiden leefde, willende bestatigen dat zy een onregelmatig leven leidde, verkreeg de magtiging om ten harent eene huiszoeking te doen. Tot hiertoe alles ten volle wettig. Maer, alhoewel Uccle maer een boogschent van Brussel affigt, schynt het echter dat Uccle een partikulier wetboek bezit, krachtens hetwelk de gendarmerie gemagtigd wordt in de huizen der inwoners te dringen, zonder vergezeld te wezen van een magistraat!

» Welnu, om 6 ure 's morgens, begeeft zich een brigadier vergezeld door twee gendarmen, naer het huis der dame, en dringt in hare slaapkamer, waer hy haer alleen vindt.

» Na overal gezocht te hebben, zonder resultaat te bekomen, dwingt hy de dame op te staen en, verzekert men, zonder aendacht te verleenen aen haer smeeken en kreten, neemt hy al hare slaepkleeren, welke hy in triomf naer de kaserne brengt. »

» Wy vragen het, schynt deze wilde en schandelyke aanslag, welken wy voor de eer van ons land zouden willen zien logenstraffen, niet meer toe te hooren aen de regterlyke kronyk van het land der Hottentotten, dan aen die van een vry en beschaefd land als het onze?

Rien n'est plus dangereux qu'un imprudent ami.

De *Journal de Bruxelles* had de volgende woorden geschreven:

Un étranger, fils du bourreau d'Arras, a pu seul parler avec une froide indifférence d'un Belge, le marquis de Trazegnies.

De heer Orts, een vriend van monsieur Rogier, maekte daerop de volgende bemerking:

Cette phrase va directement à l'adresse de M. Rogier.

Is monsieur Rogier dan wezentlyk de zoon van den beul van Aetrecht? Hoe kunnen hem anders de woorden, van meester Orts toegepast worden?

God beware ons van zulke vrienden!

Maer God beware ons uog meer van onze eigen domheden. Had de heer Rogier zyn eigen niet erkend in de woorden van den *Journal de Bruxelles*, dan had meester Orts hem met zoo geen en dikken kassy op zynen neus geslagen, en na acht dagen was er geene spraek meer geweest van een beulenkint.

Maer daervoor een proces beginnen! 't Is nog nooit gehoord! 't Is tien tegen een, of baron Shako gaet Reinaert ook een proces aendoen, omdat ik van oude kleeren gesproken hebbe.

Het zyn nogtans de vrienden van de vryheid der drukpers, die aldus handelen! De Grondwet waarborgt deze vryheid, met te zeggen, art. 93, dat de overtredingen der drukpers, zoo wel als de politieke misdryven, zullen geoordeeld worden door den jury, en monsieur Rogier trekt den *Journal de Bruxelles* voor de civiele regtbank!

Eer hy kindsch geworden was, zou monsieur Rogier dit niet gedaen hebben. Tydens de beraedslagingen over de beteugeling der beleedigingen tegen den koning, in 1847, zegde hy (zitting van 27 maart):

Ik begryp niet, hoe de drukpers zoo verduldig kan blyven. In weerwil der waarborgen der constitutie, laet zy haer door de civiele regtbanken oordeelen.

Zoo sprak monsieur Rogier in 1847. « Quantum mutatus ab illo! » 't Is waer dat er toen maer kwestie was van beleedigingen tegen den koning; maer nu is monsieur Rogier, in hoogst eigen persoon, op het spel!

Had de *Journal de Bruxelles* uitdrukkellyk van 'thoofd des Staats durven zeggen, hetgene hy maer, in de verte, over monsieur Rogier heeft gedurven, oh! dan ware het de jury alleen, die daer kon over beslissen; want de jury alleen geeft de noodige waarborgen voor de vryheid.

Maer het is in zake monsieur Rogier:

Monsieur Rogier! ho, ho, ce n'est rien qu'on propose? Certes, monsieur Rogier, à bien prendre la chose; N'est pas nu homme, non, qui se mouche du pied.

Ook moeten de wetten waarborgen opleveren, niet ten gunste van de vryheid der burgers, maer ten gunste van de vryheid der burgers, maer ten gunste der eigenliefde en verwaandheid van monsieur Rogier.

Als er morgen iemand zou schryven: « Un Jud, l'assassin d'un président de tribunal, a pu seul parler avec une froide indifférence, etc., » dan zal monsieur Rogier hem 10,000 francs vragen, en meester Orts zal uitroepen: « Cette phrase va directement à l'adresse de monsieur Rogier, » en de civiele regtbank, in plaats van den jury, zal er over beslissen!

Het gené my verwondert, is dat monsieur Chazal nog geen 10,000 francs heeft geëischt van den heer Hayez, en dat meester Tesch den heer Mestriau nog voor geene civiele regtbank heeft getrokken. Wacht maer een beetje; met de aenstaende strekkingen van het ministerie, zal dit gauw genoeg komen!

(Reinaert de Vos.)

Belgische voorspoed.

« Het land is in voorspoed, » kwam de hertog van Brabant onlangs in den Senaet vertellen. — Wy hebben al de brillen van Onganie opgezet, en al de zienbuizen van Kemel gebruikt, om dien voorspoed maer ergens te ontdekken, en wy vonden nergens iets, een spelekkop groot, dat op voorspoed trok. — Nu komt de tabel onzer handelsmarine voor den dag, en daarin bespeuren wy eenen voorspoed, die het getal onzer schepen, op den tyd van vyf jaer, met 50 bodems heeft verminderd. Wy houden er in 't geheel 111 over. Nog zoo vyf jaren voorspoed, en... de belgische vlag zal op zee gewacid hebben.

In den scheepsbouw is ook vooruitgang à la belge. Op al de timmerwerven van heel 't land staet één schip op stapel: het geraemte van den armen *Liutloff*, die jaren reeds staet te bedelen om planken rond der ribben! — Hy kan er nog lang staen, als de voorspoed zoo voort gaet!

Handel en Nyverheid.

Het artikel kalicot is altyd verlaten, en 't gespinsel zeer aangeboden. Op laatgenoemd artikel is eene famelyk groote daling gekomen. De fabrickant, die dit produkt gebruikt, bevoorraedt zich zeer weinig; ten einde eene daling, die niet groot genoeg zoude kunnen zyn, hem niet in verlies brenge. Voor beide soorten van fabriekaat verwacht men zich echter, na nieuwjaer, aen eene herneming.

Frankryk heeft ons, over eenige weken, famelyk groote hoeveelheden garens en katoen-gespinsels gevraagd. Deze bestellingen hebben gedeeltelyk opgehouden, doch daeruit is niet op te maken dat dit land er ons niet meer vragen zal. Deze opschoring van bestellingen komt hieruit voort, dat de fransche nyveraer gelukkig is geweest in den aankoop van grondstoffen, die hy in grooter hoeveelheid heeft opgedaen, waardoor hy zyne waren aen voordeliger pryzen kan afzetten; maer komt de regelmatige toestand terug dan wordt die markt voor ons kostelyk.

De gemengde lynnaden hebben veel moeite om te kampen tegen de linnens van zuiver vlassen garens.

De tien gouden regels.

1. Verschuift nooit tot morgen, wat gevandaag kunt doen.
2. Valt nooit iemand lastig, om voor u te doen, wat gy zelf kunt verrigten.
3. Veteert u geld nooit eer gy het hebt.
4. Koopt nooit nuttelooze dingen, omdat zy goedkoop zyn.
5. Hoogmoed kost duerder, dan honger, dorst en koude.
6. Wy gevoelen nooit rouwkoop, als wy te weinig geëten hebben.
7. Niets is moeilyk, als wy het geerne doen.
8. Dikwyls hebben wy op voorhand droefheid over zaken die nooit gebeuren.
9. Beschouwt alles van den goeden kant.
10. Als gy vergramd zyt, telt tien; maer zyt gy zeer vergramd, telt dan honderd.

Afkoop van den Schelde-tol.

Luidens eene briefwisseling, heeft de verzoening tusschen de koningen van Nederland en België de onderhandelingen over den aankoop van den Schelde-tol veel begunstigd.

Belgie biedt den pening 20 aen; het neêrlandsche Staatsbestuur vraegt den pening 25. Men voedt de hoop daerin overeen te komen, derwyze dat het kapitaal van afkoop omstreeks tot 30 miljoen francs zal belooopen.

De belanghebbende goevernementen zullen waerschyntlyk huone toestemming geven; behalve Pruisen en Frankryk, alwaar de belgiesche voorstellen deswege; men weet nog niet om wat reden, byzonder koel bejegend zyn geworden.

Posten. — Berigt.

De *Moniteur* bevat een berigt van den minister der openbare werken, waerin hy doet kennen, dat de post-konventie, tusschen Belgie en Portugal gesloten, den 1 januarij aenstaende in uitvoering zal gesteld worden.

Volgens de bewoordingen dier konventie, kunnen de inwooners van Belgie, door de tusschenkomst der fransche en spaensche posten, gewoone brieven, gechargeerde brieven, stalen van koopwaren, dagbladen, tydsschriften, muziekpapier, katalogen, prospectussen, gedrukte, gegraveerde en gesteendrukte of geautografieerde aankondigingen en berigten, in bestemming voor Portugal, verzenden of van dit land ontvangen.

Dezelfde korrespondencie-voorwerpen, op de eenige uitzondering na van gechargeerde brieven, kunnen insgelyks tusschen Belgie en Portugal uitgewisseld worden, hetzy door belgiesche, hetzy door portugiesche stoombooten, doch zy moeten voor opschrift de worden « *per stoomboot*, » dragen.

« *Zalig Nieuwjaer! Zalig Nieuwjaer!* » en daer meê loopen de menschen, van voor 't opgaen der zon, letterlyk elkaer in den weg. De gewoonte is oud, en eene mode geworden die, tot geluk van de groote en van al de kleine menschenkinderen maer niet schynt te zullen verdwynen. Het Nieuwjaer is de tyd van rekeningen te sluiten, en eene nieuwe te openen. Kon men er ook in gelukken den ouden mensch uit te schieten en redelyk te verjongen, door onze gebreken en zwakheden over boord te werpen, alerjwy het nieuwe reijsen aanvangen! Maer verdiepen wy ons niet te zeer in wysgeerige gedachten: Nieuwjaer dient vooral een tyd van vreugde te zyn: vreugde voor de overwinning op al wat ons in 't verleden trof, en in de hoop voor het breede verschiep.

En nu ons jaerlyksch rymken:

Wat zouden wy den Lezer wenschen?

Den vrede met zyne evenmenschen;

Gerustheid, blyheid in 't gemoed;

Geen kwade togten in het bloed;

Een groote beurs, nooit leêg van schyven;

Al 't noodige om gezond te blyven;

Daerby de vrolykheid in huis,

En welvaart, zonder veel gedruisch.

Ziet daer wat wy, met Nieuwjaer wenschen

Aen... ons en onze medemenschen.

Nieuwjaerwensch.

DER DRAGERS AEN DE GEABONNEERDEN VAN
HET WERKVERBOND.

Zonder Werkers was dees Aerde,

Eene dorre zand-woestyn,

Die maer doorns en distels baerde,

Waer geen levens-vreugd zou zyn.

't Werkverbond blyft dapper stryden

Voor het Regt en Volks-belang;

Geen verdrukkers kan het lyden,

Geen mishandeling noch dwang.

'k Breng U, sinds een tweetal jaren

Van ons Land en vreemde streek

Al de nieuwste en schoonste maren,

Veel artikels ieder week.

Thans kom ik myn dank U toonen:

'k Wensch U 't Zalig Nieuwjaer;

En gy zult ook 't werk beloonen

Van den drager, Uw dienaar.

J. VERMEULEN en F. SCHRANS.

GENT, DEN 4 JANUARY 1862.

Het bestuer der Gaz-maetschappy alhier, heeft 1000 hectoliters coak aen de armen dezer stad uitgedeeld.

— De leden der Maetschappy van de Machienisten en Vuerstokers aen Machien der stad Gent, benevens alle de andere Maetschappyn, zullen zich op Zondag 3 dezer, des namiddags om 1 1/2 ure, verzamelen in hun lokaal, den estamiet het *Koningsken*, by de Zuivelbrug, om zich alsdan in stoet te vormen, die zal voorgegaen zyn door een muziekcorps, voor de welgetroffene beeldtenis van hun voorzitter Mr L. Bortholomées, te gaen aanbieden als geschenk.

— Te rekenen van den 1 januarij, is het niemand meer toegelaten langs de yzerenwegen te wandelen, en bekomt men met de kaarten, die worden afgeleverd ten pryze van 5 francs per persoon en 10 francs voor drie personen, alleen maer toegang meer in de gedeelten der Statiën die voor den reizigers-dienst beschikt zyn.

Alle overtreding aen dit reglement zal gestraft worden. De baenwachters hebben des aengaende strenge aanbevelingen bekomen.

— By vonnis in dato van 23 december, heeft de regtbank van eersten aenleg van Gent eene kwestie opgelost die tot hertoe altyd bestreden is geweest; zy heeft namelyk beslist dat de schuldvorderaers van dengene die bankroet heeft gemaakt, nog altyd, na de vereffening der failliet, tegen hem hunne regten mogen vervolgen, op voorwaarde dat zy kunnen goedmaken dat, sedert gemelde vereffening, de gefailleerde weer in 't bezit van goederen gekomen of zyne fortuin hersteld is.

— De *Journal de Bruxelles* berigt dat het in beroep is gegaen tegen het vonnis waerby het verwezen wordt, in de zaak van den heer Rogier.

— De genaemde Jan van Wichelen, van Ledeberg, bediende in de spoorweg-statie van den Staat, die de verledene week aldaer zyn been werd afgereden onder eenen waggon, is ten gevolge zynen wonde in de Byloke alhier overleden.

— Maendag avond laetst rond 9 ure, is op de Coupure iets gebeurd, dat het leven aen 5 personen zoude kunnen gekost hebben. De koetsier eener vigilante, waerin vier personen waren gozeten die van de Brugsche poort kwamen, meende digt by de brug te zyn, als hy nog maer tegenover den ouden Entrepôt was, draaide links om, ten einde de gewaende brug over te ryden, en voerde zyn paerd nevens de kraen, waer het met de geheele vracht in 't water stortte.

De vier personen hebben het ontstaen met een koud bad en den schrik, dank aen de hulp, hun toegebragt door de genaemden Frans De Pinnoy, Alf. Lippens, Jan De Hil en Karel Viane. Het paerd is, niettegenstaende al de te werk gelegde poogingen, verdronken.

— Ter markten van Dendermonde en Kortryk, van maendag laetst, heeft de tarwe eenen afslag ondergaen van fr. 2-50 den 1 1/4 hektoliter. De aerdappel-pryzen zyn er insgelyks gedaeld. De pryzen der vette zaden en olieën zyn merkelyk geklommen.

— Men schryft uit Eecloo: niet enkel by binnen-onze stad, maer ook in eenige gemeenten van ons distrikt, en bovenal te Adegem, doen er zich steeds gevallen op van muilplaeg en kwaauwezer onder de hoornbeesten. De houders van zulkdanige dieren worden verwittigd: 1° dat zy, volgens de wet, zyn verpligt de gevallen dezer ziekte aen de bestuurlyke overheid hunner gemeente te verklaren, op pene van eene zware straf; 2° dat de melk en de boter van deze dieren voortkomstig, de ziekte aen de mensch kan overzetten. Zoo dat de nalatigen zich aen zeer ernstige gevolgen blootstellen.

— Men schryft uit Antwerpen:

Er verloopt geen nacht, sedert een paer weken, of er wordt te Antwerpen in de kelders gestolen. Men begrypt het niet, hoe de politie op het spoor der daders niet komen kan.

Men zou inderdaed denken, dat het proces der Zwarte-Bende aenstekelyk is, en wy op onze beurt zoo 'n bende in stad en omtrek hebben. De politie kan buiten weinig doen, maer dat men in de stad steelt als de raven, is onvergeelyk.

Ook de burgers doen zelf de wacht in verschillende kwartieren der stad, vooral aen de Werf. Velen laten kelders en vensters voorzien; anderen wapenen zich, wel besloten om zonder uitlegging regt te over doen die kerels, welke zoo stout in de huizen dringen.

CHINA.

Wy hebben tydingen uit Kanton, gedagteekend den 23 november.

Engelsche oorlogschepen kruisten in de wateren van Japan, ter bescherming der britsche onderdanen, in dat ryk woonachtig. De opstandelyke Chinezen bevonden zich in de nabyheid van Ningpo, uit welke stad de inwoners vlugten naer Shanghai. Te Hongkow werden de vreemdelingen in de straeten aengerand, en waren ze zelfs in hunne woningen niet veilig. Plakbrieven kondigden aen, dat men hen wilde uitroeien.

Op Ceylon had men den 30 oktober ongunstige tydingen voor de Franschen ontvangen uit Saigon; er had eventwel niet beslissends plaats gehad. De koning had zich in zyne hoofdstad versterkt, en was besloten tot den wederstand.

AMERIKA.

De londener *Times* kondigt de onderstaende dépêche af:

« *New-York*, 28 december.

« De *New-York Herald* van heden zegt wegens de zaak van den *Trent*:

« Engeland heeft by ons, voor de eerste maal, eene zee-magt aengetroffen, welke niet bang is voor de zyne.

« By aldien Engeland onbillyk genoeg zou zyn, een *casus belli* te maken van den akt door den *San-Jacinto* gepleegd, weet het voorop, dat het zich noodlottige gebeurtenissen op den hals zal trekken.

« In West-Virginia heeft een veldslag plaats gehad, waerin de Noorderlingen de zegepraal behaald hebben. »

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 27 December tot den 2 January.

Karel Billiet, 39 j., advokaet, Gewat, en Leonida de Lorge, 23 j., zonder bedryf, Spiegelstraet.

Lodewyk De Jonghe, 34 j., fabrickw. Holstraet, met Barbara Boonans, 30 j., winkelierste, minnemanstege.

Pieter Diels, 28 j. mekaniekm. met Joanna Geiregat, 29 j. bloemkweekster, beiden s. Lievenstraet.

Sterfgevallen van den 30 December. tot den 3 January.

Rosalia Vandamme, wed. Fileirs, 67 j., Kerkstr. — Rodolf Cnudde, 57 j., katoendrukker, St-Salvatorstr. — Felicia Delpace, huisv. de Rudder, 80 j., Voorgeb. der Kortryksche straet. — Joanna Vanwesemael, 28 j., borduerster, Onderstr. — Ida Landsman, 15 j., fabrickw. Kerkstr. — Konstantyn D'hont, 51 j., dagl. Tinnepotstr. — Jan Vanwichelen, 26 j., bed. des yzerenwegs, Ledeberg. — Frans Decant, 20 j. fabr. s. Lievenstr. — Nikolaes Baelman, j. dagl. voetweg. — Adriaen Boomaers, 60 j. fabr. plottersgr. — Judok Praet, 34 j. zonder bedr. s. Elisabethgr. — Maria Fretin, huisv. Cornu, 41 j. voormuide. — Adrianna Gorens, huisv. Sauvage, 73 j. s. Jansvest. — Frederik d'Heygers, 38 j., hontz, Coupure. — Alina van de Vyvere, huisv. van Grootven, 50 j., nederkouter. — Maria Neukens, huisv. Mast, 61 j., lange wyn-gaerdstr. — Gristiaen Pollet, 64 j., z. b. St-Lievenstr. — Sophie van der Meersch, 64 j., grootbegynhof. — Judokus van Belleghe, 84 j., z. b. byloke. — Joanna Verplancke, wed. van Loo, 66 j., drapstr. — Jan Braeckland, 31 j., spinner. kl. meerhem. — Joanna de Coene, wed. Derant, 77 j., korianderstr. — Katharina Schollaert, 45 j., kl. begynhof. — Pier de Buck, fabrickw. Roygem. — Maria Delcompe, 83 j., z. b. coupure. — Joanna Demoor, 45 j., dagl. barrestr. — Lod Decanp, 58 j., dagl. engelschenonnenstr.

Joseph Vanhecke, 53 j. muzikant, lammerstr. — Constanca Degrave, 35 j. dagl. koepoortstr. — Jacobus de Rudder, 83 j. zond. ber. brugschensteenweg, 53 kinderen onder de 7 jaer.

Geboorten van den 30 December tot den 5 January.

Van het mannelyk geslacht 58) Totaal 71.
Van het vrouwelyk geslacht 55)

MARKTBERIGT VAN GENT, VAN 3 DEZER.

De bevoorrading graen ter markt gebragt was zeer beperkt; de tarwe en rogge werden gemakkellyk aen de gestelde pryzen verhandeld. De andere granen bleven zonder handel.

De boter werd verkocht aen 2 fr. 09 ct. tot 2 fr. 50 den kilo; de middenprys der 25 eijers was 2 fr. 36 ct.

Het gebuideld tarwenbrood zal, met de ingaende week, eenen centiem den kilo opslaen. De pryzen der overige broodsoorten blyven onveranderd.

REGERING VAN GENT.

MERKTEN.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	27 december.	3 januarij.
Witte tarwe	26 52 a — —	26 94 a — —
Roode id.	27 10 a — —	26 98 a — —
Rogge	17 59 a — —	17 10 a — —
Geerst	15 75 a — —	— a — —
Boekweit	16 — a — —	15 91 a — —
haver	9 23 a — —	8 75 a — —
Aerdappelen, 100 k.	9 — a — —	9 50 a — —

BROODZETTING.

Van den 27 december om in te gaen den 3 januarij.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuid.	fr. 0 42
1 Kilo brood enkel tarwe ongebud.	» 0 54
1 Kilo rogge.	» 0 25

INSCHRYVING VOOR ZIEKEBEURS.

By DE CLERCQ, in den Estamiet de *Dry Zwaentjens*, buiten de voordezen Brugsche poort, te Gent, mag men inschryven voor de Ziekebeurs welke aldaer zeteld, op allen eersten Zondag van elke maend, telkens des namiddags van 3 tot 5 ure.

Nog 15 leden kunnen aengenomen worden, die de 40 jaren niet te boven gaen.

Elk zegge het voorts.

TE HUREN VERSCHIEDEN

WERKMANS-HUIZEN OP DEN DOK,

AEN GERINGE PRYZEN.

Tegen de Fabrick van Mr Hosten.

Zich te bevragen by de Gebroeders TYTGAT, S^o Jans-Veste, n° 7, te Gent.

TE HUREN

In den Estamiet, genaemd den VIEUX CABARET,

Kouterstege, n° 2, te Gent.

Eene schoone groote BOVEN-ZAEL, diensig voor eene Letterkundige of andere Maetschappy, indien er Heeren Liefhebbers zouden zyn, zy is alle dagen zichtbaar.

Fr. OGAERTS, Drukker, in de Studenten-Weide (Pré-aux-Clères), by het Groot Vleeschhuis